

Sygn. akt III Ca 1396/18

## POSTANOWIENIE

Dnia 6 października 2020 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w następującym składzie:

Przewodniczący - Sędzia Sądu Okręgowego Leszek Dąbek

Sędziowie Sądu Okręgowego: Henryk Brzyżkiewicz

Tomasz Pawlik

Protokolant Marzena Makoś

po rozpoznaniu w dniu 24 września 2020 r. na rozprawie sprawy

z wniosku D. Ć. i P. C.

z udziałem (...) Spółki Akcyjnej

w K.

o ustanowienie służebności przesyłu

na skutek apelacji wnioskodawczyń i uczestniczki postępowania

od postanowienia Sądu Rejonowego w Żorach

z dnia 25 kwietnia 2018 r., sygn. akt I Ns 339/15

postanawia:

1. ***z apelacji uczestniczki postępowania zmienić zaskarżone postanowienie w ten sposób, że:***

a) ***oddalić wniosek,***

b) ***ustalić, że koszty postępowania ponoszą po połowie wnioskodawczynie P. C. i wnioskodawczynie D. Ć., pozostawiając ich szczegółowe wyliczenie referendarzowi sądowemu w Sądzie Rejonowym w Żorach;***

2. ***oddalić apelację wnioskodawczyń;***

3. ***ustalić, że koszty postępowań apelacyjnych wywołanych apelacjami wnioskodawczyń i uczestniczki postępowania ponoszą po połowie wnioskodawczynie P. C. i wnioskodawczynie D. Ć., pozostawiając ich szczegółowe wyliczenie referendarzowi sądowemu w Sądzie Rejonowym w Żorach.***

SSO Tomasz Pawlik SSO Leszek Dąbek SSO Henryk Brzyżkiewicz

***Sygn. akt III Ca 1396/18***

## UZASADNIENIE

**Wnioskodawcy D. Ć. i P. C.** żądały ustanowienia na rzecz uczestnika postępowania (...) Spółki Akcyjnej w K. służebności przesyłu na należącej do nich nieruchomości położonej w Ż. o urządzonej księdze wieczystej prowadzonej przez Sąd Rejonowy w Żorach pod numerem KW (...), polegającej na posadowieniu na nieruchomości obciążonej, w przestrzeni nad i pod powierzchnią tej nieruchomości urządzeń przesyłowych w postaci sieci wysokiego napięcia 220 kV oraz stalowego słupa wysokiego napięcia typu P lub ich instalacji oraz prawa korzystania z nieruchomości obciążonej w niezbędnym do dokonywania konserwacji, remontów, modernizacji urządzeń przesyłowych lub ich instalacji wraz z prawem wejścia i wjazdu na teren odpowiednim sprzętem, za wynagrodzeniem w kwocie 99318,00 złotych oraz zasądzenia na ich rzecz od uczestniczki zwrotu postępowania kosztów postępowania.

Uzasadniając żądanie twierdzili, że są właścicielami nieruchomości, na której posadowione są należące do uczestniczki postępowania wyżej opisane urządzenia służące do przesyłu energii elektrycznej, uczestniczka postępowania korzysta z nieruchomości bez jakiegokolwiek tytułu prawnego, a wezwana do uregulowania istniejącego stanu zaproponowała ustanowienie służebności przesyłu za wynagrodzeniem w wysokości 8870 zł, co w ich ocenie nie jest adekwatne do stopnia ingerencji w prawo własności.

**Uczestniczka postępowania (...) Spółka (...)** wniosła o oddalenie wniosku podnosząc zarzut nabycia przez jej poprzednika prawnego w drodze zasiedzenia służebności gruntowej o treści odpowiadającej służebności przesyłu oraz o zasądzenie na jej rzecz od wnioskodawców zwrotu kosztów postępowania. Na wypadek nie uwzględnienia powyższego zarzutu, wniosła o ustanowienie służebności, której przedmiotem będzie nieograniczone w czasie prawo posadowienia i utrzymania na nieruchomości wnioskodawców linii wysokiego napięcia 220 kV relacji K. – L., W. – M. w pasie służebności o szerokości 50 metrów, szczegółowo opisując zakres uprawnień z tym związanych.

**Sąd Rejonowy w Żorach** w postanowieniu z dnia 25 04 2018r. ustanowił na nieruchomości wnioskodawców żądaną służebność przesyłu o treści podanej w sentencji tego postanowienia (pkt 1), za jednorazowym wynagrodzeniem w kwocie po 8133,50 zł (pkt 2 i 3), czyniąc integralną częścią postanowienia wyrys z map geodezyjnych stanowiących załączniki nr 4, 5 i 6 do opinii biegłego godety W. S. z dnia 29 05 2017r. oraz orzekł o kosztach postępowania (pkt 4) i nieuiszczonych kosztach sądowych (pkt 5).

W ustalonym stanie faktycznym, w motywach orzeczenia, jako podstawę prawną rozstrzygnięcia wskazał regulację art. 305<sup>1</sup> k.c. i art. 305<sup>2</sup> k.c. Orzekając o powierzchni służebności oparł się na opinii biegłego W. S.. Uznał, iż łączna powierzchnia służebności przesyłu na nieruchomości stanowiącej własność wnioskodawców wynosi o, (...) hektara. Natomiast o należnym od uczestniczki postępowania wynagrodzeniu za ustanowienie służebności przesyłu orzekł w oparciu o opinię biegłego Z. S., ustalając jego wysokości na łączną kwotę 16267 zł odwołując się do poglądu prawnego wyrażonego przez Sąd Najwyższy w uchwale 11 12 2015r., III CZP 88/15, zgodnie z którym powierzchnia nieruchomości zajęta pod służebność powinna odpowiadać warunkom eksploatacji sieci przyjętej w przedsiębiorstwie, będącym właścicielem urządzeń przesyłowych. Zważył, że uczestniczka postępowania nie wykazała zarzutu nabycia nieruchomości przez zasiedzenie albowiem z materiału sprawy nie wynikało od kiedy rozpoczął bieg termin zasiedzenia, jednocześnie uznając, że posiadanie przez nią służebności cechowała zła wiara. Wskazał, że wnioskodawcy nabyli nieruchomość już z istniejącą siecią przesyłową, a zatem o już obniżonej wartości, w konsekwencji czego nie doznali żadnego uszczerbku związanego z tym faktem, co prowadziło do przyjęcia, że mogą domagać się jedynie wynagrodzenia za współkorzystanie z nieruchomości w całym bezspornym co do szerokości pasie eksploatacyjnym.

O kosztach postępowania orzekł stosując regulację art. 520 § 2 k.p.c., natomiast o niepokrytych kosztach postępowania na podstawie regulacji art. 520 § 1 k.p.c. przy zastosowaniu art. 113 u.k.s.c.

Orzeczenie zaskarżyli **wnioskodawcy D. Ć. i P. C.** w części orzekającej o wysokości wynagrodzenia za ustanowienie w nim służebności przesyłu (pkt 2 i 3), którzy wniosli o jego zmianę poprzez ustanowienie służebności za wynagrodzeniem w łącznej kwocie 23301,50 zł na rzecz każdego z nich oraz zasądzenia od uczestniczki postępowania solidarnie na ich rzecz kosztów postępowania za II instancję.

Zarzucali, że ferując zaskarżoną część orzeczenia naruszono przepisy prawa materialnego regulację art., (...) § 2 k.c. poprzez jego błędną wykładnię i niewłaściwe zastosowanie polegające na zasądzeniu wynagrodzenia za ustanowienie służebności przesyłu w wysokości nieuwzględniającej elementu odszkodowawczego a to pomimo faktu, iż wnioskodawcy nabyli nieruchomości w drodze darowizny, a więc nigdy nie uzyskali korzyści majątkowej np. w postaci niższej ceny nieruchomości przy jej nabywaniu w związku z posadowieniem urządzeń przesyłowych na nieruchomości. Twierdzili, że w sytuacji nabycia nieodpłatnego żaden podmiot nie zrekompensował im szkody majątkowej w postaci niższej obecnie ceny ich nieruchomości związanej z posadowieniem urządzeń przesyłowych oraz, że brak jest podstaw do tego aby ograniczać możliwość przyznania odszkodowania wyłącznie w sytuacji urządzeń powstających na nieruchomości, a nie w sytuacji jej nabycia z już istniejącą infrastrukturą.

**Uczestniczka postępowania (...) Spółka (...)** wniosła o oddalenie apelacji oraz zasądzenie od wnioskodawczyń solidarnie na swoją rzecz zwrotu kosztów postępowania przed I i II instancją.

Orzeczenie zaskarżyła **uczestniczka postępowania (...) Spółka Akcyjna w K.**, która wniosła o jego zmianę poprzez oddalenie wniosku o ustanowienie służebności przesyłu oraz zasądzenie od wnioskodawców na swoją rzecz kosztów postępowania przez I i II instancją, ewentualnie o jego uchylenie i przekazanie Sądowi Rejonowemu sprawy do ponownego rozpoznania oraz zasądzenie od wnioskodawców na swoją rzecz kosztów postępowania przez II instancją.

Zarzuciła, że ferując zaskarżone orzeczenie naruszono przepisy prawa materialnego oraz procesowego, tj. regulacje:

1. art. 316 § 1 k.p.c. poprzez błędną ocenę stanu rzeczy w chwili zamknięcia rozprawy, ustalenie stanu faktycznego sprzecznego z materiałem dowodowym i nierozważenie wszystkich okoliczności sprawy w zakresie posiadania przez (...) S.A. tytułu prawnego do korzystania ze spornej nieruchomości w postaci służebności gruntowej o treści służebności przesyłu nabytej w drodze zasiedzenia;
2. art. 305<sup>2</sup> § 2 k.c. poprzez jego niewłaściwe zastosowanie i uznanie, iż w niniejszej sprawie, mimo że (...) S.A. legitymuje się tytułem prawnym do korzystania ze spornej nieruchomości w postaci służebności gruntowej o treści służebności przesyłu nabytej w drodze zasiedzenia zachodzi konieczność ustanowienia służebności przesyłu;
3. art. 233 § 1 k.p.c. poprzez przekroczenie zasady swobodnej oceny dowodów polegające na uznaniu, iż zgromadzony w sprawie materiał dowodowy nie pozwala na uznanie, iż uczestniczka postępowania legitymuje się tytułem prawnym do korzystania ze spornej nieruchomości w postaci nabytej w drodze zasiedzenia służebności gruntowej odpowiadającej treścią służebności przesyłu, w szczególności zebrany materiał dowodowy nie pozwala na określenie początku biegu terminu zasiedzenia;
4. art. 292 k.c. w zw. z art. 172 k.c. i art. 352 § 1 k.c. poprzez ich niezastosowanie i brak przyjęcia, że poprzednik prawny uczestniczki postępowania nabył w drodze zasiedzenia służebność gruntową odpowiadającą służebności przesyłu w sytuacji ciągłego władania nieruchomością wnioskodawczyń w sposób odpowiadający służebności gruntowej zgodnie z art. 336 k.c. w zw. z 305<sup>1</sup> k.c.;
5. art. 172 § 1 i 2 k.c. w zw. z art. 352 § 1 i 2 k.c. poprzez zaniechanie ustalenia daty początku biegu terminu zasiedzenia w sytuacji, gdy data ta wynika z całokształtu zebranego w sprawie materiału dowodowego;
6. art. 233 § 1 k.p.c. w zw. z art. 230 k.p.c. poprzez naruszenie zasady swobodnej oceny dowodów polegającym na uznaniu, iż nie powstał wykazany początek biegu terminu zasiedzenia służebności gruntowej o treści odpowiadającej służebności przesyłu, w sytuacji gdy wnioskodawczynie nie kwestionowały daty początku biegu terminu zasiedzenia wskazanej przez uczestniczkę postępowania, zatem okoliczność tę należy uznać za przyznaną;
7. art. 288 § 2 k.c. poprzez pominięcie przy ustalaniu stanu faktycznego w niniejszej sprawie faktów znanych sądowi urzędowo, tj. daty wybudowania i rozpoczęcia eksploatacji linii elektroenergetycznej 220 kV K. - L., W. - M. i przyjęcie, że na gruncie niniejszej sprawy brak jest możliwości ustalenia kiedy przedmiotowa linia przesyłowa została oddana

do eksploatacji, podczas gdy Sąd Rejonowy w Żorach w postanowieniu z dnia 22 06 2017 r. w sprawie o sygn. akt I Ns 44/16, wskazał iż przedmiotowa linia ostała oddana do eksploatacji w 1973 r., a w konsekwencji oddalił wnioski o ustanowienie służebności przesyłu;

8. art. 231 k.c. poprzez jego niezastosowanie i nieustalenie w drodze domniemania faktycznego ziszczenia się przesłanek zasiedzenia służebności gruntowej o treści odpowiadającej służebności przesyłu, a w szczególności początku biegu terminu zasiedzenia, co doprowadziło do uznania przez Sąd, iż na gruncie niniejszej sprawy nie doszło do zasiedzenia służebności gruntowej odpowiadającej treści służebności przesyłu;

9. art. 231 k.c. w zw. z art. 244 § 1 k.c. poprzez ich niezastosowanie i nieustalenie w drodze domniemania faktycznego, na podstawie zebranego materiału dowodowego, iż w dniu 31 12 1973 r. przedmiotowa linia elektroenergetyczna była już eksploatowana;

10. art. 285 k.c. w zw. z 305<sup>1</sup> k.c. poprzez jego niezastosowanie i zaniechanie ustalenia daty początku biegu terminu zasiedzenia, w sytuacji, gdy już samo rozpoczęcie budowy przedmiotowej linii stanowiło ingerencję w prawo własności nieruchomości, zatem w świetle zebranego materiału dowodowego należy uznać, iż uczestniczka postępowania wykazała początek biegu terminu zasiedzenia;

11. art. 234 k.p.c. w zw. z art. 339 k.c. poprzez jego niezastosowanie i uznanie, iż nie doszło do zasiedzenia służebności gruntowej o treści służebności przesyłu, w sytuacji gdy nie zostało skutecznie obalone domniemanie posiadania samoistnego;

12. art. 234 k.p.c. w zw. z art. 340 k.c. poprzez jego niezastosowanie i uznanie, iż nie doszło do zasiedzenia służebności gruntowej o treści odpowiadającej służebności przesyłu, w sytuacji gdy nie zostało obalone domniemanie ciągłości posiadania;

13. art. 176 § 1 k.c. w zw. z art. 292 k.c. poprzez ich niezastosowanie i uznanie, iż nie doszło do zasiedzenia służebności gruntowej o treści służebności przesyłu, w sytuacji gdy czas posiadania poprzednika prawnego (...) S.A. - Skarbu Państwa służebności gruntowej odpowiadającej treści służebności przesyłu podlega doliczeniu do czasu posiadania (...) S.A.;

14. art. 7 k.c. w zw. z art. 234 k.p.c. poprzez uznanie przez sąd, iż dopuszczalne jest obalenie domniemania prawnego (tu domniemania dobrej wiary), na skutek oceny całokształtu zebranego w sprawie materiału dowodowego, w sytuacji gdy domniemanie prawne może być obalone jedynie na podstawie kontrdowodu, co w konsekwencji doprowadziło do uznania przez Sąd, iż ewentualny okres zasiedzenia na gruncie niniejszej sprawy wynosiłby 30 lat;

15. art. 234 k.p.c. w zw. z art. 7 k.c. poprzez jego niezastosowanie i uznanie, iż nie doszło do zasiedzenia służebności gruntowej o treści odpowiadającej służebności przesyłu, w sytuacji gdy nie zostało obalone domniemanie dobrej wiary i błędne przyjęcie, iż ewentualny okres zasiedzenia na gruncie niniejszej sprawy wynosi 30 lat;

16. art. 6 k.c. w zw. z art. 7 k.c. poprzez uznanie, iż to na uczestniczkę postępowania ciążył obowiązek wykazania, iż jej poprzednik prawny pozostawał w dobrej wierze przystępując do korzystania z przedmiotowej nieruchomości, a w konsekwencji przyjęcie, że wnioskodawczynie obaliły domniemanie dobrej wiary po stronie poprzedników prawnych uczestniczki, podczas gdy w toku postępowania przed sądem pierwszej instancji nie przedstawiły dowodów mogących tę dobrą wiarę zakwestionować;

17. art. 7 k.c. poprzez nieuwzględnienie dobrej wiary po stronie uczestniczki postępowania w sytuacji, gdy legitymuje się ona zgodą ówczesnego (...) z dnia 16 11 1972 r.;

18. art. 328 § 2 k.p.c. poprzez wskazanie w uzasadnieniu twierdzeń sprzecznych z tezami wydanego postanowienia;

19. art. 238 § 6 k.p.c. poprzez zaniechanie przez Sąd ustalenia początku biegu terminu zasiedzenia służebności gruntowej o treści odpowiadającej służebności przesyłu, do czego został zobowiązany w postanowieniu Sądu Okręgowego w Gliwicach z dnia 2 04 2015 r.;

20. art. 232 zd. 2 k.p.c. poprzez zaniechanie podjęcia z urzędu inicjatywy dowodowej przez Sąd I instancji mimo, że interes publiczny występujący w niniejszej sprawie uzasadniał przeprowadzenie z urzędu uzupełniającego postępowania dowodowego;

21. art. 316 k.c. w zw. z art. 238 § 2 k.p.c. i art. 305<sup>1-4</sup> k.c. poprzez nierozpoznanie istoty sprawy polegające na pominięciu przez Sąd faktów mających istotne znaczenie dla jej rozstrzygnięcia, co doprowadziło do ustanowienia służebności przesyłu w sytuacji gdy uczestniczka postępowania legitymuje się tytułem prawnym do korzystania z przedmiotowej nieruchomości w postaci zgody ówczesnego jej właściciela J. Ć. na wybudowanie i korzystanie z nieruchomości przez przedsiębiorstwo przesyłowe.

**Wnioskodawcy D. Ć. i P. C.** wnieśli o oddalenie apelacji oraz zasądzenie od uczestniczki postępowania na swoją rzecz kosztów postępowania za II instancję.

### **Sąd Okręgowy ustalił i zważył co następuje:**

Sąd pierwszej instancji trafnie zakwalifikował roszczenie wnioskodawczyń przyjmując, że ma ono źródło w regulacji art. 305<sup>2</sup> § 1 k.c. a następnie ostatecznie prawidłowo rozpoznał sprawę.

Ustalenia faktyczne - związane ze zawartą poniżej oceną prawną – nie były kwestionowane w apelacjach.

Mają podstawę w informacjach zawartych w przywołanych w uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia źródłach dowodowych, których ocena jest logiczna

i mieści się w granicach swobodnej oceny, a Sąd odwoławczy ją podziela i przyjmuje za własną.

Z tych też względów Sąd odwoławczy z poniższymi modyfikacjami przyjął

za własne ustalenia faktyczne Sądu pierwszej instancji.

Uczestniczka postępowania podniosła w toku postępowania formalny zarzut nabycia w drodze zasiedzenia służebności gruntowej odpowiadającej treści służebności przesyłu, którego uwzględnienie stosownie do regulacji art. 305<sup>2</sup> § 2 k.p.c. czyni wniosek bezzasadnym (ustanowienie służebności przesyłu nie jest konieczne dla właściwego korzystania przez uczestniczkę postępowania z posadowionych na nieruchomościach wnioskodawczyń urządzeń przesyłowych).

W orzecznictwie Sąd Najwyższy dominuje pogląd, zgodnie którym przed wejściem w życie regulacji art. 305<sup>1</sup> - 305<sup>4</sup> k.c. było dopuszczalne nabycie w drodze zasiedzenia na rzecz przedsiębiorcy służebności gruntowej odpowiadającej treścią służebności przesyłu (między innymi w uchwale SN z dnia 22 05 2013r. III CZP 18/13, OSNC 2013/12/139).

Zgodnie z poczynionymi ustaleniami proces inwestycyjny związany z wybudowaniem na terenie nieruchomości wnioskodawczyń przez poprzednika prawnego linii energetycznej rozpoczął się w **1972r.** na podstawie decyzji Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w K. z dnia 3 08 1972r. nr U.A.: III – 520/6/R/72 zatwierdzającej plan realizacji zagospodarowania trasy budowy linii napowietrznej 220/kV R. – M. – Poborze.

Jakkolwiek w materiale sprawy brak jest informacji – na co słusznie zwraca uwagę Sąd pierwszej instancji – pozwalających jednoznacznie ustalić kiedy została ona oddana do użytku – to równocześnie w sprawie bezspornym jest, że została ona wybudowana oraz istniała w 2001r., kiedy rozpoczęto jej modernizację.

Oznacza to, że wskazana na wstępie inwestycja została zrealizowana i z tą chwilą powstał na nieruchomości wnioskodawcy stan posiadania prowadzący do zasiedzenia służebności gruntowej o treści odpowiadającej treści służebności przesyłu

oraz rozpoczął biec przewidziany w art. 172 k.c. w związku z art. 292 zd. 2 k.c.

i art. 352 k.c. termin je zasiedzenia, którego długość prawodawca uzależnił od istnienia dobrej lub złej wiary posiadacza służebności.

Przebiegająca przez nieruchomość wnioskodawczyń linia energetyczna stanowią integralną część przedsiębiorstwa energetycznego i poprzednicy prawni uczestniczki postępowania obejmując w posiadanie techniczną infrastrukturę przejmowanych przedsiębiorstw równocześnie obejmowali w posiadanie przedmiotowy fragment linii energetycznej (art. 231 k.p.c.).

Jest on nieprzerwanie użytkowany od chwili wybudowania linii energetycznych, przez co została zachowana ciągłość posiadania.

W toku postępowania nie wykazano, żeby doszło do przerwania tego stanu

w sposób określony w art. 123 § 1 k.c. w związku z art. 175 k.c.

Ze względu na rodzaj prac związanych z budową linii należy przyjąć (art. 231 k.p.c.), że prace związane z budową linii energetycznej musiały zostać zakończone,

co najwyżej parę lat po rozpoczęciu budowy (w materiale sprawy brak jest informacji

o opóźnieniu w jej realizacji).

Wniosek w niniejszej sprawie został wniesiony do Sądu Rejonowego w Żorach w dniu **20 03 2013r.**, tj. po upływie ponad **40 lat** od rozpoczęcia procesu inwestycyjnego.

W toku postępowania nie wykazano, żeby w tym okresie doszło do zmiany przebiegu przedmiotowej linii energetycznej przez teren nieruchomości wnioskodawczyń.

Dlatego niezależnie od tego, jaki ostatecznie termin: 20 czy 30 letni biegu zasiedzenia służebności zostanie przyjęty (w zależności od oceny zrealizowania przez poprzednika prawnego uczestniczki postępowania przesłanki dobrej czy złej wiary) niewątpliwie upłynął on przed wniesieniem wniosku w niniejszej sprawie.

Doprowadziło to w konsekwencji do nabycia w drodze zasiedzenia przez poprzednika prawnego uczestniczki postępowania służebności gruntowej uprawniającej go do posadowienia na nieruchomości wnioskodawczyń przedmiotowych urządzeń energetycznych oraz korzystania z niej w celu ich bieżącej konserwacji.

Do zasiedzenia omawianej służebności doszło z mocy samego prawa i jej nabycie przez poprzednika prawnego uczestniczki postępowania ukształtowało stan prawny nieruchomości wnioskodawczyń.

W drodze sukcesji prawnej prawo to weszło do majątku uczestniczki postępowania,.

W następstwie tego obecnie posiada ona skuteczne względem wnioskodawczyń prawo do władania ich nieruchomością i dla korzystania przez nią z posadowionych na nieruchomości wnioskodawczyń urządzeń przesyłowych i dlatego nie jest konieczne ustanowienie przedmiotowej służebności przesyłu do korzystania z niej

w rozumieniu regulacji art. 305<sup>2</sup> § 1 k.c.

Nie znalazło to prawidłowego odzwierciedlenia w zaskarżonym postanowieniu, co czyni apelację uczestniczki postępowania uzasadnioną i prowadziło

do zmiany tego orzeczenia poprzez oddalenie wniosku w oparciu o regulację art. 386

§ 1 k.p.c. w związku z art. 13 § 2 k.p.c., oraz do oddalenia apelacji wnioskodawczyń

w przy zastosowaniu regulacji art. 385 k.p.c. w związku z art. 13 § 2 k.p.c.

a także do zmiany orzeczenia o kosztach postępowania (art. 520 § 3 k.p.c.)

***Reasumując zaskarżone postanowienie jest wadliwe i dlatego orzeczono jak w sentencji stosując wskazane powyżej regulacje prawne.***

***O kosztach postępowania odwoławczego orzeczono stosując regulację art. 520 § 3 k.p.c. w zw. z art. 108 § 1 k.p.c., biorąc pod uwagę, że interesy wnioskodawczyń i uczestniczki postępowania były w sprawie sprzeczne, a wniosek wnioskodawczyń został oddalony.***

SSO Tomasz Pawlik SSO Leszek Dąbek SSO Henryk Brzyżkiewicz